

Universitätsbibliothek Paderborn

**Libellus Sodalitatis: Hoc Est: Christianarum Institutionum
Libri quinque**

Coster, Franciscus

Antverpiæ, 1587

14 Media ad obtinendu[m] veru[m] cordis gaudium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46553](#)

Primò , Conscientiam habere à peccatis non solum mortalibus, sed etiam grauioribus venialibus liberam. *Quia secura mens,* Prou. 15.
est iuge coniuiniū. Et gloria nostra hæc est, ait Apostolus, *testimonium conscientie nostræ.* Cauēda est autem omnis duplicitas & simulatio, quæ sollet esse inimica pacis internæ. Nam qui am- Prou. 10. bulat simpliciter, ambulat confidenter.

Secundò , Frequenter suscipere Eucharistiae Sacramentum , quod est Sacramentum pacis & gaudij; in quo datur Christus , pax nostra. Ideo in vltima cœna, post datū sanctissimum corpus suum, sic ait Dominus: *Pacem meam do vobis, pacem relinquo vobis.* Et, *Gaudebit cor vestrum,* Ioan. 14.
Et gaudium vestrum nemo tollet à vobis. Nulla est enim plenior consolatio , quām quādo anima possidet illum , qui planè satiare potest eius desiderium.

Tertiò , Exercitione veræ humilitatis & māsuetudinis, iuxta doctrinam Christi: *Discite à me, quia misericordia vestra est humilis corde, & inuenietis requietum animabus vestris.* Sicut enim vesica inflata vento, & in edito loco suspensa , in fumo aut vento non potest quiescere : & sicut aqua feruens perpetuo mouetur: ita homini superbo, & iracundo , nulla est vñquam quies animi, aut solidum gaudium.

Quartò , Rebus, quæ nobis cōmissæ nō sunt, & quarum ratio à nobis nō exigetur, nos non inge-

ingerere, aut curiosius eas inquirere: & si forte de iis vel loqui vel audire contingat, ita nos habere, atq. ad res alienas, ad nos non pertinentes, hoc vnicè cauentes, ne conclavē cordis ingressus internam pacem perturbent. Sæpè nobis veniat in mentem illud, *Quid ad te?* quod Christus Petro de negotiis Ioannis curiosius agenti, respondit: *Sic eū volo manere donec veniam, quid ad te?* Tu me sequere, id est, tu tua traxisti, rectis alienis, quæ nihil ad te.

Quinto, Nos totos, nostraq. omnia plenè in manus Dei resignare, eiq[ue] committere, ab eoq[ue] pendere. Nam sicut infantulus securus est & latus in sinu matris, nihil dubitans, quin à matre regatur, iuuetur, & fouetur, quomodo cunque tandem mater illum teneat, siue dextera, siue sinistra manu: Ita Christianus, qui Deo ntititur, hoc uno gaudere deberet, quod à Deo regatur. Et sicut tessera, in quodcunque latus proiecta, firmiter consistit ita æquabili & constanti gl[ori]e deberet animo, quicquid occurrat, seu lætu, seu triste; hoc saepè cum Dani de repetens: *Dominus regit me, & nihil mihi deerit.* Si consistant aduersum me castra, non timebit cor meum. Ego autem in Domino gaudabo, & exultabo in Deo Iesu meo. B. Paulus in Epist. ad Colossens. videtur tria proponere ad internum gaudium, ac spiritus consolationem obtinendam: *Vt, inquit, consolentur corda ipsorum, instructi seu, vt Græcis est) instrutorum in charitate, & in omnes diuitias plenitudinis intellectus, & in agnitionem mysterij Dei & Patris.* & Chri-

Ioan. 21.

Psal. 22.

Abac. 3.

Cap. 2.

INSTITUTIONVM LIB. II. 159
Christi Iesu. hoc est, ut per hæc tria accipiant
veram cordis consolationem: 1, Per veram
charitatem, quia inter se connectantur. Sicut
enim inuidia tristitiam: ita charitas gau-
dium adfert: 2, Per certissimam fidem & per-
suasionem intellectus, quod homo a Deo re-
gatur, & Deus omnia rectè ex summa dilec-
tione moderetur: 3, Per frequentem consi-
derationem & meditationem beneficiorum
Dei, & mysterij Christi, ac virtutum exteris, ad
quam per Christum habemus ius, & accepi-
mus arram.

CHRISTIANARVM

INSTITUTIONVM

L I B E R I I I .

P R A E F A T I O .

Allomnia peccata declinanda, virtutesq. co-
plectendas, nihil tantum adfert vim & momen-
tū, atq. rerum nouissimaru consideratio: que-
cum ad uniuersos homines pertineat, & magnitudi-
ne sua atq. atrocitate metum vehementem incutiāt,
mollire solent duritiam animorum nostrorum, & pe-
tulantiam refrēnare, idoneosq; nos efficere ad audiendam,
capessendamq. veritatem. Quocirca secutus ex-
emplum Christi, & Beati Ioannis Baptiste, qui ab ho-
minis nouissimi auspiciati sunt prædicationem suam; Matth. 4.
Matth. 3.

